

Ψυχάρης

‘Ο ἐν Παρίσιος Ἑλλήν λόγιος καὶ Γλωσσολόγος Συγγραφεὺς τοῦ ΤΑΞΕΙΔΙΟΥ

Τὴν ἀποστολὴν τῆς φωτογραφίας αὐτοῦ, ὁ τόσον ἤδη γνωστὸς καταστὰς εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον, καὶ τιμῶν τὴν «Ποικίλην Στοά», διὰ τῆς ἐγκρίτου αὐτοῦ συνεργασίας Λόγιος Καθηγητὴς ἐν Γαλλίᾳ, γαμβρὸς ἐπὶ θυγατρὶ τοῦ περιωνύμου Πενὸν Ἀξιότιμος κ. Ι. Ψυχάρης συνωδεύει διὰ τοῦ ἐξῆς γράμματος:

Ἀξιότιμε Κύριε Ι. Ἀρσένη,

Ἀργησα νὰ σᾶς ἀποκριθῶ! Σᾶς παρακαλῶ πολὺ πολὺ νὰ μὲ συγχωρέσετε: κάθουμαι στὴν ἐξοχὴ μὲ τὸν πεθερό μου καὶ δὲν εἶχαμε ἐδῶ καμιὰ φωτογραφία δική μου. Ἐπρεπε νὰ γράψῃ ἡ πεθερά μου στὸ Παρίσι, νὰ στείλῃ τὸ κλειδί τοῦ σερταριοῦ της, νὰ βρεθῇ ἓνας φίλος μας ἐκεῖ κάτω κτλ. κτλ. Γιὰ τοῦτο πρόσμενα καὶ γὰρ τόσο καιρὸ καὶ ἀνυπομονοῦσα.

Ὅπως μὲ βλέπετε στὴ φωτογραφία μου, ἔτσι εἴμουν ὅταν ἔκαμα καὶ ὅταν ἔγραφα τὸ Ταξίδι μου—στὰ 1886—Μὲ τὰ 1888 ἦρθαν ὅμως καὶ... τὰ γεράματα.

Καὶ τώρα τι λόγια νὰ βρῶ γιὰ νὰ Σᾶς πῶ καλὰ καλὰ πόσο μὲ κολάκεψε, πόσο μὲ τίμησε ἡ φιλοφροσύνῃ Σας; Εἶναι καιρὸς ποῦ ξέρω τὸ ὥραϊόν Σας ἔργον.

Εἶμαι πρόθυμος νὰ Σᾶς γράψω ἓνα μικροῦτσικο ἄρθρον γιὰ τὴν «Ποικίλην Στοά», γιατί ἔχω δουλεῖα μὲ τὸ παραπάνω, θέλω ὅμως νὰ Σᾶς δώσω τίποτις ἀνέγδοτα. Μεγάλῃ μου τιμῇ θὰ εἶναι νὰ τυπωθῇ στὰξιδόλογον τὸ περιοδικὸ Σας.

Θὰ Σᾶς ἐτοιμάσω ἐν διήγημα, μὲ τὸν τίτλον Τὰ παιδιὰ παίζει. Θὰ εἶναι ἓνα εἶδος γραμματικὸ παραμῦθον, γιατί εἶναι δύσκολον γιὰ τὴν ὥρα νὰ κάμνουμε γραμματικὴ, χωρὶς νὰ βάλουμε μέσα καὶ ἓνα παραμῦθον. Χωνέβεται ἡ γραμματικὴ καλῆτερα.

Μὲ τὸ διήγημα θὰ σᾶς γράψω ἓνα δημόσιον γράμμα—δέκα ἀράδες—γιατί χρειάζεται καὶ ἓνας πρόλογος. Στὸν πρόλογον θέλω νὰ πῶ δύο λόγια γιὰ τὴν «Ποικίλην Στοά».

‘Ο πρόθυμός Σας

ΨΥΧΑΡΗΣ